

Sygn. akt VIII U 59/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 r. w Gliwicach

sprawy P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołań P. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 listopada 2016 r. **nr** (...)

z dnia 28 grudnia 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołania.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 59/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 listopada 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ponownie ustalił emeryturę pomostową ubezpieczonego P. K. (K.) od dnia 1 lipca 2016r., to jest od nabycia uprawnień do emerytury pomostowej.

Decyzją z dnia 28 grudnia 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art.46 w związku z art.39 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż ubezpieczony do dnia 31 grudnia 2008r. udowodnił 16 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, co pozwala na obniżenie wieku emerytalnego o 8 lat, to jest do wieku 57 lat, przy czym ubezpieczony wiek ten osiągnął w dniu (...)to jest po dniu 31 grudnia 2008r.

Ubezpieczony w odwołaniach od decyzji domagał się ich zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z obniżonego wieku na podstawie art.46 w związku z art.39 powołanej ustawy. Wniósł również o zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania od decyzji z dnia 28 grudnia 2016r. ubezpieczony zarzucił, iż organ rentowy zaniżył staż pracy pod ziemią o około 9 lat, gdyż nie uwzględnił okresu pracy przypadającego na lata 1999 – 2008. Przy zaliczeniu do pracy górniczej okresu zatrudnienia przypadającego na te lata ubezpieczony posiada około 25 – letni okres pracy górniczej, co uprawnia go do obniżenia wieku emerytalnego o 12 lat i 6 miesięcy, a wiek taki ubezpieczony osiągnął przed dniem 31 grudnia 2008r.

Organ rentowy w odpowiedziach na odwołania wniósł o ich oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonych decyzjach. Organ rentowy dodał, iż zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy górniczej okresy jego zatrudnienia do dnia 31 grudnia 2008r.

Sąd połączył sprawy do wspólnego rozpoznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony P. K. urodzony w dniu (...) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 1 lipca 2016r. organ rentowy decyzją z dnia 2 września 2016r. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej od dnia 1 lipca 2016r., to jest od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

Podstawę obliczenia tego świadczenia stanowi ustalona na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury:

- kwota kapitału początkowego zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji, to jest 809.085,45 zł,
- kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie, to jest 128.692,12 zł,
- średnie dalsze trwanie życia dla osoby w wieku 60 lat, według tablic średniego trwania życia obowiązujących w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę 259,50 miesięcy.

Emerytura pomostowa na dzień 1 lipca 2016r. wyniosła 3.613,79 zł.

Następnie w dniu 13 października 2016r. ubezpieczony złożył wniosek o wypłatę ekwiwalentu za deputat węglowy.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną z dnia 16 listopada 2016r., którą ponownie ustalił wysokość emerytury pomostowej ubezpieczonego wskazując, iż do świadczenia tego przysługuje ekwiwalent za deputat węglowy w kwocie 141,32 zł - od dnia 1 lipca 2016r.

W rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 19 września 2016r. o przyznanie prawa do emerytury z obniżonego wieku na podstawie art.46 w związku z art.39 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydał kolejną zaskarżoną decyzję z dnia 28 grudnia 2016r., omówioną na wstępie.

Ubezpieczony do dnia 31 grudnia 2008r. udowodnił 16 pełnych lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią oraz co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy organ rentowy zaliczył okres zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) od dnia 14 stycznia 1975r. do dnia 14 listopada 1991r. na stanowiskach kolejno: robotnika niewykwalifikowanego pod ziemią, robotnika transportowego pod ziemią, górnika pod ziemią, cieśli pod ziemią,

górnika pod ziemią (zaświadczenie pracy z dnia 22 kwietnia 1992r., akta ZUS). Do stażu pracy górniczej organ rentowy nie uwzględnił zasiłków chorobowych przypadających po dniu 14 listopada 1991r. z tytułu pracy w Kopalni.

Oprócz wskazanego powyżej okresu pracy górniczej ubezpieczony nie wykazał żadnego innego okresu takiej pracy, bo kolejne okresy jego zatrudnienia wynikające z akt organu rentowego dotyczą pracy na stanowisku starszego wartownika na powierzchni

w KWK (...) w niepełnym wymiarze czasu pracy od dnia 8 grudnia 1992r. do dnia 26 marca 2000r., pracownika służby dozoru w (...) Agencji Ochrony Mienia i Osób (...), pracownika ochrony w Agencji Ochrony Mienia i Osób (...) – (...), pracownika ochrony licencjonowanego w Konsorcjum Ochrony Kopalń Sp. z o.o. w Z..

Okresy te przypadają na okres pobierania przez ubezpieczonego renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, którą ubezpieczony ma przyznaną od dnia 29 lipca 1992r.

Wcześniej decyzją z dnia 26 września 2016r. organ rentowy odmówił również ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art.184 w związku z art.39 ustawy

o emeryturach i rentach z FUS, gdyż ubezpieczony do dnia 31 grudnia 1998r. nie udokumentował wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego łącznie 25 lat, a jedynie

23 lata, 7 miesięcy i 10 dni. Do stażu pracy organ rentowy uwzględnił okresy pracy ubezpieczonego przypadające od dnia 14 listopada 1975r., gdyż w aktach ZUS brak jest jakichkolwiek dokumentów wskazujących, że ubezpieczony wykonywał także zatrudnienie w okresie poprzedzającym tę datę.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołania ubezpieczonego P. K. nie zasługują na uwzględnienie.

Ubezpieczony wniósł wprawdzie odwołanie od decyzji z dnia 16 listopada 2016r. dotyczącej ponownego ustalenia emerytury pomostowej, lecz z treści tego odwołania, podobnie jak w przypadku odwołania od kolejnej decyzji zaskarżonej z dnia 28 grudnia 2016r. wynika jednoznacznie, iż domaga się przyznania mu prawa do emerytury z obniżonego wieku na podstawie art.46 w związku z art.39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz.887), zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008r.

Stosownie do art.39 pkt 1 ustawy ubezpieczonemu urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r., spełniającemu warunek określony w art. 27 ust. 1 pkt 2 (mającemu okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat) i niespełniającemu warunków wymaganych do uzyskania górniczej emerytury na podstawie art. 50a, który ma co najmniej 5 lat:

- 1) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, albo

- wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3, obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy, nie więcej jednak niż o 15 lat.

W świetle cytowanych uregulowań prawnych warunkiem nabycia uprawnień do emerytury z obniżonego wieku jest spełnienie wszystkich wymaganych przesłanek określonych tymi przepisami łącznie na dzień 31 grudnia 2008r., w tym również przesłanki osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we W. z dnia 21 stycznia 2014r. III AUa 1701/13 Lex nr 2000433).

Z materiału dowodowego sprawy wynika, iż ubezpieczony P. K. urodził się w dniu (...), nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, legitymuje się na dzień 31 grudnia 2008r. wymaganym 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym, w tym co najmniej 5 – letnim okresem pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony na dzień 31 grudnia 2008r. faktycznie udowodnił 16 pełnych lat takiej pracy górniczej (16 lat, 10 miesięcy i 2 dni), co pozwala na obniżenie mu powszechnego wieku emerytalnego 65 lat o 8 lat, to jest do wieku 57 lat. Wiek taki ubezpieczony osiągnął w dniu 28 czerwca 2013r., to jest po dniu 31 grudnia 2008r., a zatem tym samym nie spełnił łącznie wszystkich koniecznych warunków prawa do dochodzonej emerytury. Stąd świadczenie to mu nie przysługuje.

Odnosząc się do zarzutu ubezpieczonego błędnego wyliczenia stażu pracy górniczej, to zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Sądu organ rentowy prawidłowo ustalił ubezpieczonemu okresy pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy uwzględniając do takiej pracy okres zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) od dnia 14 stycznia 1975r. do dnia 14 listopada 1991r. Z dokumentacji akt organu rentowego nie wynika bowiem, iż ubezpieczony pracą górniczą wykonywał jeszcze w innych okresach swojej aktywności zawodowej, w szczególności w okresie późniejszym, kiedy był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i równocześnie, jak wynika z dokumentacji akt ZUS, pracował jako starszy wartownik na powierzchni, pracownik służby dozoru i pracownik ochrony. Ubezpieczony poza ogólnie sformułowanym zarzutem w tym zakresie nie powołał się na żadne konkretne okresy pracy górniczej, których organ rentowy nie zaliczył.

Na marginesie sprawy wypada dodać, iż ubezpieczony nie spełnia również przesłanek prawa do emerytury na podstawie art.184 w związku z art.39 ustawy (jak przyjął organ rentowy w decyzji z dnia 26 września 2016r.), gdyż na dzień 31 grudnia 1998r. nie udokumentował wymaganego 25 - letniego stażu pracy, a jedynie 23 lata, 7 miesięcy i 10 dni, to jest okresy pracy przypadające od dnia 14 stycznia 1975r., gdy przed tym dniem ubezpieczony nie wykazał żadnego okresu swojego zatrudnienia.

Mając powyższe na uwadze, kierując się uregulowaniami prawnymi powołanymi na wstępie rozważań, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania ubezpieczonego jako bezzasadne.

(-) SSO Grażyna Łazowska